

νήθη ἐν Μόσχα τὸ 1826, καὶ ἀπὸ τοῦ 1847 ἐν τῇ ἐνεργῷ στρατιωτικῇ ὑπηρεσίᾳ διέπρεψεν εἰς διαφόρους μάχας καὶ ἐσχάτως κατὰ τὸν Ῥωσοτουρκικὸν πόλεμον ὡς ἀρχιστρατήγος τοῦ κατὰ τῆς Ἀσίας στρατοῦ.

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΩΝ ΜΗΝΩΝ

ΑΠΡΙΛΙΟΣ

Ὁ Ἀπρίλιος ἐσχηματίσθη ὁ τέταρτος μὴν τοῦ ἐνιαυτοῦ ἀπὸ τὸν καιρὸν τοῦ κουμά Πομπιλίου. Εἶναι δὲ ὁ μόνος μὴν, τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα φανερόναι τὸν χαρακτήρα τῆς ὥρας τοῦ ἐνιαυτοῦ, κατὰ τὴν ὁποίαν πίπτει τῶν ἄλλων μηνῶν τὰ ὀνόματα παράγονται ἀπὸ Ἐθνικοὺς θεοὺς, εἰς τοὺς ὁποίους ἦσαν ἀφιερωμένοι, ἀπὸ Ῥωμαίους αὐτοκράτορας, ἢ, ὡς ὁ Σεπτέμβριος, Ὀκτώβριος, Νοέμβριος καὶ Δεκέμβριος, ἀπὸ τὴν εἰς τὸ μινολόγιον τοποθεσίαν αὐτῶν σχετικῶς πρὸς τὸν Μάρτιον, ἐκ τοῦ ὁποίου ἤρχιζε τὸν ἐνιαυτὸν ὁ Ῥωμύλος. Ἀλλὰ τὸ ὄνομα Ἀπρίλιος παράγεται ἀπὸ τὸ Λατινικὸν ῥῆμα *aperire* (ἀνοίγειν) καὶ ὑπαινίττεται τὴν ἀνοιξιν φύλλων καὶ ἀνθέων, καὶ τὴν συμβαίνουσαν τὸν καιρὸν τοῦτον γενικῶν ἐκ τοῦ ἀνοικτοῦ κόλπου τῆς γῆς ἀναβλάστησιν, ὥστε καὶ λίαν καλῶς παρ' ἡμῖν καλοῦσι τὸ ἔαρ ἀνοιξιν.

Ἐξικονίζεται δὲ συνήθως ἐν τοῖς ἡμερολογίοις ὡς Ταῦρος, ὀρθούμενος ἐπὶ τῶν ὀπισθίων ποδῶν, φοβερός καὶ γαῦρος, φέρων ἐπὶ τῶν νώτων αὐτοῦ καθήμενον ἀκμαῖον καὶ περικαλλῆ νεανίαν ῥοδοστεφῆ καὶ ὑψοῦντα εἰς τὴν δεξιὰν στέφανον ἀνθέων. Ἀνθοφόρος τῶνδ' εἶναι ὁ μὴν Ἀπρίλιος, καθ' ὃν τὰ πάντα θάλλει, τὰ πάντα ἐν τῇ φύσει ἀγάλλεται, καθ' ὃν ἡ κτίσις λαμβάνει νέαν ἔγερσιν καὶ ζωὴν, καθ' ὃν, ὡς λέγει ἀείμνητος ἐθνικός ποιητής.

«... γύρω μας πετοῦν τὰ χελιδόνια
Καὶ δένδρα καὶ ἄνθη καὶ βουνὰ ἔλα μοσχοβολᾶνε
Γλυκὰ λαλοῦν τὰ ἀηδόνια
Καὶ ζευγαριῶν ἢ πέρδικα καὶ οἱ κοῦκοι κελαϊδάνε
Ἡ γῆ γαλαίει καὶ ὁ οὐρανὸς μαργαριτάρια χύνει
Εἰς τὰ τριαντάφυλλά της». N. Θ.

ΦΥΣΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ

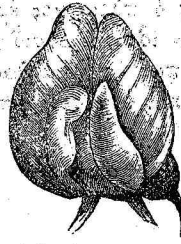
ΜΕΡΟΣ Α' — ΦΥΤΑ

ΚΕΦ. Σ'.

Τὰ σχήματα τῶν ἀνθέων.

Τὰ ἄνθη ἔχουσι διάφορα σχήματα, ἐξ ὧν συνήθως λαμβάνουσι τὸ ὄνομα τῶν. Τινὰ ἐξ αὐτῶν ἔχουσι σχῆμα ἀστέρου· καὶ καλοῦνται ἀστεροειδῆ. Διάφορα εἶδη τῶν ἀνθέων τούτων αὐξάνουσι κατὰ τὸ φθινόπωρον καὶ εἰσὶν ἄλλα μὲν κυανὰ, ἄλλα δὲ πορφυρὰ καὶ ἄλλα λευκὰ. Κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐπίσης ταύτην φύονται οἱ Σινικοὶ ἀστέρες, οὓς βλέπομεν εἰς τὸν κήπον.

Ἄτερον ὡραῖον ἄγριον ἄθος καλεῖται ἐκ τοῦ σχήματος τοῦ κόμης δεσποίνης καὶ ἄλλα τινὰ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ὀνομάζονται ἐνώτια δεσποίνης καὶ ἐμβάδες δεσποίνης.

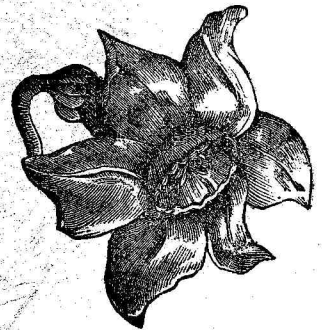
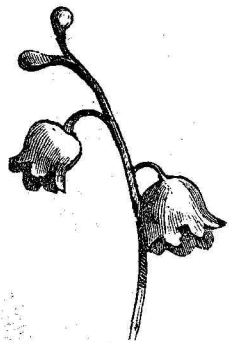


Τινὰ ἐκ τῶν ἀνθέων ἔχουσι σχῆμα χρυσαλίδος ὡς π. χ. τὸ ἄθος τῶν πίσων (πιζέλι), ὅπερ βλέπετε ἐνταῦθα. Εἶναι ὡραῖον ἄθος, καίτοι πολὺ ἀπανίως σκέπτανται περὶ αὐτοῦ οἱ ἄνθρωποι, οἵτινες μᾶλλον φροντίζουσι περὶ τοῦ καρποῦ αὐτοῦ, τὸν ὁποῖον μετ' ὀλίγον μέλλουσι νὰ συναῶσι. Παράδοξόν τι συμβαίνει ἐπὶ τοῦ χρώματος τῶν ἀνθέων τῶν πίσων· ἐνίοτε βλέπετε αὐτὰ λευκὰ καὶ ἐνίοτε ἐρυθρωπά. Ὅταν δὲ φέρωσι τὸ ἐρυθρῶν χρῶμα, διακρίνετε εἰς τοὺς ἄρμους, ἐξ ὧν ὁ κλαδίσκος ἐξέρχεται, καὶ καθ' ὅλον τὸ μῆκος τοῦ στελέχους ἐρυθρὰ μικρὰ στίγματα. Νομίζει τις, ὅτι ὁ γυμὸς ἀναβαίνων ἵνα χρωματίσῃ τὸ ἄθος, ἀφίνει καθ' ὁδὸν ἕλην τῆς ἐρυθρᾶς βαφῆς του, ἅτινα δὲν εὐρίσκονται ἐπὶ τῶν στελεχῶν τῶν λευκῶν τῶν πίσων ἀνθέων.

Τὰ ἄνθη ταῦτα εἶναι τὰ καλούμενα ἐφήμερα καὶ ὁμοιάζουσι μὲ κωδωνίσκους, κρεμᾶμενα ἐκ τοῦ στήμονος αὐτῶν. Εἶναι δὲ ἐκ τῶν εὐσμοστάτων ἀνθέων. Οἱ μικροὶ κυανοὶ κωδωνίσκοι, οἱ ὅσοι κομφοὶ πλῆν καὶ τοσοῦτον φροττικοὶ εἰς τοὺς κήπους, ἔλαβον ἐπίσης τὸ ὄνομα τῶν ἐκ τοῦ σχήματος αὐτῶν.

Ἄλλα ἄνθη ἔχουσι μορφήν κυπέλλου, ὡς τὸ ὡραῖον κίτρινον βατράχιον, οὗτινος τὸ μέσον εἶναι κυπελλοειδές. Εἶναι δὲ τοσοῦτον κοῖλον, ὥστε, ἐὰν δὲν ἐκάμπετο τὸ ἄθος, θὰ ἐπληροῦτο ὕδατος, ὁπόταν ἐβρεχε.

Ὁ νάρκισσος, ὅστις ἐπίσης, ὡς τὸ βατράχιον κλίνει, ἔχει μικρὸν κύπελλον, ὡς παρατηρεῖτε εἰς τὴν εἰκόνα, ἐν τῷ μέσῳ αὐτοῦ, ὅπερ ὁμῶς εἶναι ἀβαθές· καὶ ὁμοιάζει ἐνίοτε μᾶλλον πρὸς λεκάνην.



Ἡ εἰκὼν αὕτη παριστᾷ ἄθος, ἔχον σχῆμα γωνίου. Τὸ σχῆμα τοῦτο παρατηροῦμεν εἰς τὰ ἄνθη τῆς κυπαρίσσοαμπέλου καὶ εἰς τὸ φυτόν τοῦ ταμβάκου. Ἐπίσης τὸ αὐτὸ σχῆμα ἔχει τὸ ἄθος τῆς πρωϊνῆς δ' ὀξ' ἡς (γωνάκι), ὅπερ θελομεν ἴδει κατωτέρω.

Τὸ ἄθος, τὸ ὁποῖον βλέπετε ἐνταῦθα ἀνάγεται εἰς τὴν τάξιν τῶν



calceolaria (υποδηματοφόρων) και και κρέμαται ως σάκκος ή θυλάκιον έχον στρογγύλην τρύπαν· εἰς τὸ ἄνω αὐτοῦ μέρος. Τὸ ἄθος, ἐξ οὗ ἡ παρούσα εἰκὼν ἐσχεδιάσθη, ἦτο λαμπρὸν κιτρίνου χρώματος με ἐρυθρὰ στίγματα ἐντός. Ὑπάρχουσιν ἐπίσης πολλὰ εἶδη τοῦ περιέργου τούτου ἄθους, ἔχοντα διάφορα χρώματα και διάφορα μέγεθη.

Τὸ ἐνταῦθα εἰκονιζόμενον ἄθος εἶναι ἡ Ἴνδιανή

γογγυλῖς και εὐρίσκεται εἰς τὰ ὑγρά και σκιώδη μέρη. Συνήθως τὸ ὀνομάζουσιν ἄθος, ἀλλὰ πράγματι δὲν εἶναι ἄθος. Εἶναι ἀπλοῦν κάλυμμα διὰ τὰ ἄνθη τοῦ φυτοῦ αὐτοῦ, ἅτινα εἶναι μικρότατα ἔ εὐρίσκονται εἰς τὸ κατώτερον μέρος τοῦ στρογγύλου

στελέχους, ὅπερ ἴσεται ἐν τῷ μέσῳ. Τὸ λαμπρὸν τοῦτο κάλυμμα και οἰκήμα τῶν ἀνθυλλίων εἶναι χρώματος πρασίνου εἰς τινα εἶδη και βαθέως πορφυροῦ εἰς ἄλλα.

Ἔτερα ἄνθη ἔχουσι μορφήν σάλπιγγος, ὡς π. χ. ἡ ἔρπουσα σάλπιγξ, ἡ ὁποία, ὡς γνωστὸν, εἶναι πολὺ βαθεῖα, ὥστε τὸ κολύθριον δύναται νὰ εἰσέρχεται ἐντός αὐτῆς. Τὸ μικρὸν τοῦτο πτηνὸν ἀγαπᾷ νὰ εἰσέρχεται ἐντός τοῦ ἄθους τούτου και ὑποθέτω ὅτι πράττει τοῦτο διὰ τὸ μέλι του. Συνέλαβον πολλὰκις αὐτὸ, δρέπων τὸ ἄθος, ὅπου ἀθῶως εἶχεν εἰσέλθει. Ἐκράτουν τὸ τρέμον μικρὸν πλάσμα ἐπὶ τόσον μόνον χρόνον, ὅσος ἤρκει νὰ τὸ παρατηρήσῃτε πόσον ὠραῖον ἦτο και πόσον περιέργως τὸ μικρὸν αὐτοῦ ὄμιφος ἦτο πεπειμημένον, ὡς και ἡ λεπτή αὐτοῦ γλῶσσα διὰ νὰ συλλέγῃ τὸ μέλι. Τότε δὲ παρευθὺς ἄφρινα αὐτὸ ἐλεύθερον και ἐκείνο ἐπέτα πάλιν χεῖρον και ἔμφροντι ὡς πάντοτε μεταβαῖνον ἀπὸ ἄθους εἰς ἄθος.

Τὸ ἄθος τοῦ καταστροφίως δράκοντος (λύκοι) ἔχει παράδοξον σχῆμα, ἐξ οὗ και τὸ ὄνομά του. Πιεζόμενον πάνταχθὲ νανοίγει ὡς στόμα, ἐντός τοῦ ὁποίου φαίνονται λευκὰ τινα πράγματα, ὀμοιάζοντα με ὀδόντας, ὅτε δὲ παύσει ἡ πίεσις τὸ στόμα αὐτὸ κλείει με μικρὸν κρότον.

Εἶδατε πολλάκις τὴν χρυσὴν ῥάβδον εἰς τὰς ὄχθας ποταμοῦ περὶ τὸ τέλος τοῦ θέρους ἔ φθινοπόρου. Τὰ χρυσὰ κίτρινα ἄνθη αὐτῆς αὐξάνουσιν ἐπὶ ὑψηλοῦ στελέχους τοιουτοτρόπως, ὥστε φαίνεται ὅτι τὸ ὄνομα

τοῦ ἄθους αὐτοῦ εἶναι κυριολεκτικόν· διότι ἀληθῶς ὀμοιάζει με ῥάβδον με χρυσὰ ἄνθη.

Ὑπάρχουσιν ἐπίσης ἄνθη, ἅτινα ὀνομάζονται σὺνθετα. Καλοῦνται οὕτω, ἐπειδὴ ἕκαστον ἄθος ἀποτελεῖται ἐκ πολλῶν ἄλλων ἀνθυλλίων. Τὸ λεοντοδόντιον (ἡδυπνόξ): ἀνάγεται εἰς τὸ εἶδος τοῦτο. Ἐν ἄθους αὐτοῦ περικλείει μεγάλην ποσότητα ἄλλων μικρῶν ἀνθῶν, τῶν ὁποίων ἕκαστον φαίνεται λαμπρῶς, ἐὰν τὸ παρατηρήσῃτε διὰ μικροσκοπίου. Τὸ ἄθος τοῦ τριφυλλίου εἶναι τοῦ αὐτοῦ εἶδους. Τὸ λευκάνθεμον, ἡ τὸ βούφθα λμολευκάνθεμον, ὡς τινες ἀποκαλοῦσιν αὐτὸ, και ὅπερ βλέπετε διεσπαρμένον ἐντός τῶν ἀγρῶν μεταξύ τῆς χλόης, εἶναι ἐπίσης ἄθος σύνθετον. Ἐπὶ ἐνός ἐξ αὐτῶν ἡριθμῶσα περὶ τὰ 600 ἀνθύλλια, εὐρισκόμενα εἰς τὸ μεσαῖον τοῦ ἄθους μέρος, ὅπερ περικλείεται ὑπὸ σειρᾶς λευκῶν πετάλων. Τὰ ἐμπεριεχόμενα ταῦτα ἀνθύλλια εἶναι μικρότατα, πλην ὅτε παρατηρεῖτε αὐτὰ διὰ μικροσκοπίου ἕκαστον ἐξ αὐτῶν φαίνεται τέλειον ἄθος. Οὕτω ἐντός ἐνός ἄθους ὑπάρχει ὀλόκληρος κήπος τοιούτων και ἐὰν τὰ ἐξακόσια ταῦτα ἄνθη μετετρέποντο εἰς μεγάλα, θὰ παρείχον τὸ θῆμα 600 κιτρίνων κρίνων.

Τὸ ὀρεινὸν λευκάνθεμον τὸ ἐνταῦθα εἰκονιζόμενον εἶναι κομψὸν μικρὸν ἄθος τοῦ αὐτοῦ εἶδους, ἔχον εἰς τὸν χρυσοῦν αὐτοῦ κόλπον πληθὺν μικρῶν ἀνθῶν, ὅπως και τὸ κοινὸν λευκάνθεμον, περὶξ δὲ τοῦ κιτρίνου αὐτοῦ μέρους σειρᾶν λεπτῶν πετάλων, ἐνίοτε ἐρυθρωπῶν και ἐνίοτε λευκῶν.

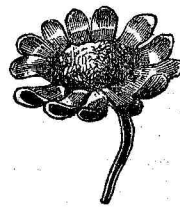
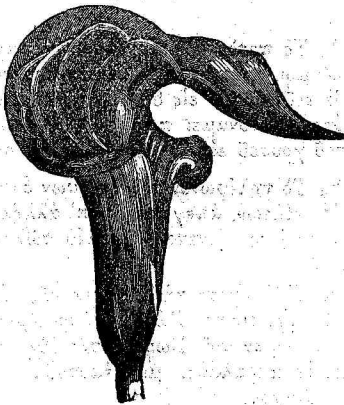
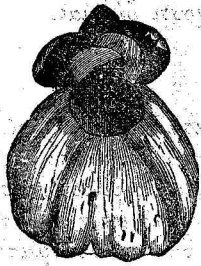
Εἶναι δὲ τὸ εὐνοούμενον ἄθος ἐν Ἀγγλίᾳ και Σκωτίᾳ, ὅπου εἶναι κοινότατον εἰς τοὺς ἀγρούς και πολλὰ ποιήματα ἐγράφησαν ἐπ' αὐτοῦ. Ὁ Βούρνης, ὁ μέγας τῆς Σκωτίας ποιητῆς ἔχει ὠραίας τινας στροφάς διὰ τὸ «μικρὸν και μετριόφρον τοῦτο ἄθος», ὡς τὸ ὀνομάζει. Ἴδου ὀλίγαι γραμμαὶ, τὰς ὁποίας ποιητῆς, ὄν ἀγνωσθ, ἔγραψε περὶ αὐτοῦ :

Μικρὸν κομψότατον ἄθος εἶμαι,
τὸ ἔαρ πάντ' ἀκολουθοῦν,
εἰς τοὺς πρασίνους λειμῶνας κείμαι,
τὴν ἡρμίαν ἐπιποθοῦν
και λευκοκίτρινος μικρὸς πῖλος
τὸ στελέχος μου σκέπει αἰμύλω.

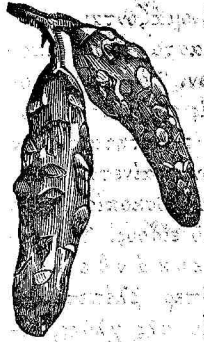
Μικραὶ κυρίαί, ἂν διαβῆτε
διὰ τῶν στάχτων ἐλαφρῶς,
τὴν κεφαλὴν μου, ἂ μὴ πατεῖτε
τὴν ταπεινὴν μου, τόσον σκληρῶς·
διότι φαίνομαι πάντα φωνῶν,
«ὁ κρῦος ἔφυγε πλέον χειμῶν.»

Εἶναι ἀφελέστατον τὸ ποιημάτιον τοῦτο, ἀλλὰ νομίζω ὅτι ὁ ποιητῆς ἔχει ἀδικον παριστῶν τὸ ἀνθύλλιον ἐπαινούμενον μόνον του.

Τὰ ἄνθη τῶν πλείττων δένδρων κρέμανται κάτω



ὡς θύσανοι, καθὼς εἰς τὴν εἰκόνα ταύτην παρίστανται. Τὰ ἄνθη τῆς ἰτέας ἀνάγονται εἰς τὸ εἶδος τοῦτο. Εἰς ἕκαστον θύσανον ὑπάρχουσι πολλὰ ἄνθη, ἃ τινὰ ἐνίοτε εἶναι πολὺ λεπτὰ ὡς συμβαίνει τοῦτο εἰς τὴν μέλαινα αἰγείρον. Ἐν τῇ παρουσίᾳ εἰκόνι εἰς τὸν ἕνα θύσανον τὰ ἄνθη εἶναι ἐντελῶς ἀνοικτὰ, εἰς δὲ τὸν ἕτερον εἰσέτι κάλυκες. Εἶναι πολὺ περίεργος ἡ διαφορὰ τῶν καλύκων ἀπὸ τὰ ἀνοικτὰ ἄνθη, τὰ ὅποια φαίνονται ὠραιότατα διὰ τοῦ μικροσκοπίου.



Λαμπρὰν θέα, μᾶς παρέχουσιν ἐπίσης αἱ ἀνθοῦσαι καστανεαὶ διὰ τῶν κατὰ σωρούς κρεμαμμένων θύσανων αὐτῶν.

Ἐκ τοῦ κεφαλαίου τούτου ἐμάθετε πόσον μεγάλη εἶναι ἡ διαφορὰ τῶν σχημάτων τῶν ἀνθέων, ὥστε δύναται τις νὰ εἶπῃ ὅτι σχεδὸν δὲν ἔχει τέλος. Ὁ Ὑψιστος ἐποίησε τὴν μεγάλην ταύτην διαφορὰν τῆς μορφῆς διὰ τὸν αὐτὸν λόγον, δι' ὃν ἔδωκεν εἰς τὰ ἄνθη τόσα διάφορα χρώματά. Καὶ ἐπραξε τοῦτο διὰ νὰ τέρπῃ τοὺς ὀφθαλμοὺς μας καὶ μᾶς καθιστᾷ εὐτυχεῖς!

ΓΝΩΜΙΚΑ

* * * Εὐκολώτερον εἶνε νὰ εἶνὲ τις ἀγαθὸς πρὸς πάντας ἢ πρὸς ἕνα ἕκαστον ἰδίᾳ.

* * * Οἱ πολιτικοὶ ῥήτορες ἐκλαμβάνουσι συχνότατα τὸν πρὸς τὸ λέγειν ἔρωτά των ὡς φιλοπατρίαν.

* * * Θέλεις νὰ ἐκδικηθῆς τὸν ἐχθρόν σου, κατόρθωσον νὰ τὸν ἐπαινῆσῃ μωρὸς τις.

* * * Τὸ πρῶτον τοῦ βίου στάδιον διερχόμεθα ἐπιθυμοῦντες τὸ δεύτερον, τὸ δὲ δεύτερον λυπούμενοι διὰ τὸ πρῶτον.

* * * Πρῶτον πρὸς τὸ ἀγαθὸν βῆμα εἶναι τὸ μὴ κατοπιεῖν.

* * * Δύο γυναῖκες ὀμιλοῦσαι κακολογοῦσι τρίτης. Δύο ἄνδρες ὀμιλοῦντες λέγουσιν ἐπαινέουσιν ἑαυτοῦς.

* * * Ὁ ἔρωσ εἶνε ὡς δάκειον· οἱ ὑπογράφοντες εἶνε πάντοτε ὀλιγώτεροι τῶν αἰτούντων νὰ ὑπογραφῶσιν.

* * * Δὲν πρέπει νὰ ὑποχωρῶμεν εἰς τὴν ὀργὴν ἐν οὐδενί. Θέλουμεν νὰ ἐπιβιβασθῶμεν ἐπὶ πλοῖον ἐν καιρῷ τρικυμίας;

* * * Οὐδὲν τῆς ὀργῆς ἀνθηκώτερον.

* * * Ὁ χορὸς εἶνε τόπος, ἐν ᾧ οἱ χορεύοντες φύσει ὑποπίπτουσιν εἰς πλεῖστον λάθῃ ἢ ἀλλαγῇ.

* * * Ἐν μὲν τῷ κόσμῳ ἐξανπλοῦμεν τὴν ματαιότητα· εἰ δὲ τῇ ἐρημίᾳ θησαυρίζομεν τὴν ἀλαζονείαν.

* * * Ἡ χρηστότης, ἥτις εἶνε ἀπλοῦν καθῆκον, σήμερον εἶνε ἐξαιρετικὸς ἀρετῆ.

* * * Ἡ κοινωνία ὁμοιάζει πρὸς χύτρον μεγάλην,

ἔχουσαν τὸ δικαστήριον ὡς ἡθητήριον (τραγγιστήριον).

* * * Ὀλίγιστα περιουσίαι ὑπάρχουσι δίκαιαι.

ΣΥΝΤΑΓΗ

Πρὸς προφύλαξιν τῶν λιγῶν ὑφασμάτων καὶ τῶν γουναρικῶν ἀπὸ τῶν σκωλήκων, τοῦ μίδα καὶ τοῦ σητος (κοινῶς σκόρου), ἀνάμιξον χόνεως πυρέθρου προσφάτου μέρη 10, κάμφορας κοπανιστῆς μέρη 1, καὶ ῥίψον ἐκ τοῦ μίγματος τούτου εἰς τὰ λιγὰ ὑφάσματα καὶ τὰ γουναρικά πρὶν κλείσῃς αὐτὰ ἐν κιβωτίοις.

ΠΟΙΚΙΛΑ

* * * Τὸ ποσὸν τοῦ ἀργύρου, τὸ παραγόμενον ἐτησίως ἐν τῷ κόσμῳ, ἀνέρχεται εἰς ποσὸν περίπου 6,000,000 λιτρῶν, τὸ δὲ τοῦ χρυσοῦ εἰς 600,000 περίπου λίτρας. Ἡ ἀξία τοῦ ἀργύρου ἰσοδυναμεῖ πρὸς 16,000,000 λίρας στερλίνας, τὸ δὲ τοῦ χρυσοῦ εἰς 28,000,000 λίρ. στερ.

* * * Τὸ τηλεφώνον τοῦ Ἐδισῶν ἐστήθη ἐν Γαλλίᾳ μετὰ ξυ δύο πόλεων, ἀπεχουσῶν ἀπ' ἀλλήλων 15 μίλια. Συνδιάλεξι πλήρης γίνεται μετὰξὺ τῶν δύο συγκοινωνουσῶν πόλεων.

* * * Ἡ Γεωγραφικὴ Ἐταιρία τῆς Μασαλίας παρεχώρησεν 11,500 φρ. εἰς τὸν Γάλλον ἀστρονόμον Ρέβοϊλ νὰ περιηγηθῇ τὴν χώραν τοῦ Σωμαλ τῆς Σχόας καὶ τῆς Ἀβουσσινίας, θέλει δὲ παραλάβῃ μετ' ἑαυτοῦ καὶ τὸν νεαρὸν πρίγκιπα τοῦ Μονάχου.

* * * Ὁ Αὐτοκράτωρ τῆς Αὐστρίας ἔλαβεν ὡς δῶρον κατ' αὐτὰς ἐνδυμασίαν ὀλόκληρον, τὸ ἔριον τῆς ὁποίας πρὸ εἶχε ληφθῆ ἐκ προβάτου ζώντος ἔτι πρὸ 11 ὡρῶν. Δηλαδή τὸ πρόβατον ἐσφάγη περὶ τὰς 6 καὶ 11 ὡρῶν. Τέσσαρες ὡραὶ 33[00] ἐξητηλήθησαν εἰς τὴν κατασκευὴν τοῦ ἐρίου εἰς ὑφασμα. Μετὰ ὡρας 2, 25[00] τὸ ὑφασμα ἐδόθη εἰς τὰς χεῖρας τοῦ ράπτου, ὅστις ἐντὸς 4 ὡρῶν ἠτοίμασε καὶ παρέδωκεν αὐτήν.

* * * Νεάνις τις, θέλουσα νὰ βελτιώσῃ τὴν ὄψιν αὐτῆς, ἤρξατο νὰ ἀλείψῃ τὸ πρόσωπόν της διὰ λευκοῦ μολύβδου, ὅπερ μετὰ τινα χρόνον ἐπέφερεν πρῶτον μὲν τὴν παράλυσιν τῶν μυῶν τοῦ προσώπου, εἶτα δὲ τὴν παράλυσιν ὀλοκλήρου τοῦ σώματος. Τὸ ἄριστον πρὸς λεύκανσιν τοῦ προσώπου εἶναι ὕδωρ καθαρὸν.

* * * Ἡ Κυβέρνησις τοῦ Βελγίου ἐργάζεται δραστηρίως ὑπὲρ τῶν ἐν Ἀφρικῇ σχεδίων της διὰ τοῦ διακεκριμένου Ἐρρίκου Μ. Στάνλεϋ. Ἡδὴ ἀποστέλλει 6 μικρὰ ἀτμόπλοια πρὸς χρῆσιν ἐν τῷ Κώγγῳ. Αἱ ἐμπορικαὶ αὐταὶ καὶ φιλανθρωπικαὶ ἐνέργειαι θὰ διαδώσῃ μετ' ὀλίγον τὸν πολιτισμὸν ἐν τῇ Ἀφρικῇ καὶ θὰ φέρωσι τὰ μεγάλα αὐτῆς πλοῦτη ἐν τῇ ἀγορᾷ τῆς Εὐρώπης.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΑ

ΤΡΙΚΥΜΙΑ ΚΑΙ ΦΛΟΙΣΒΟΣ, λυρικά ποιήματα, Σωκράτους Σολομωνίδου. Ἐν Ἀθῆναις 1880. Πλήρεις φαντασίας καὶ ποιητικοῦ οἴστρου ποιήσεις λυρικᾶς ἐδημοσίευσεν ὁ κ. Σολομωνίδης, ἀξίας ἀναγνώσεως. Αὗται διακρίνονται διὰ τὸ ἀφελὲς καὶ ὀρθὸν τῆς φράσεως καὶ τὰς πλήρεις ζωῆς ἐννοίας.

Κανονισμὸς τοῦ Συλλόγου τῶν Νέων ἢ Ἠῶς.